

Anita är god man: ”Ingen ska behöva vara ensam”

1 februari 2021

Länk till artikeln i Smålandsposten: <https://www.smp.se/2021-02-01/anita-ar-god-man-ingen-ska-behova-vara-ensam/?shareSource=sharebutton>

Listan på personer i Kronoberg som saknar en god man är lång och det råder stor brist på folk som vill engagera sig.

Men Anita Lindstedt från Alvesta brinner för sitt uppdrag.

Anita Lindstedt har engagerat sig som god man sedan 2014. ”Jag har tid, ork, kraft och lust att göra detta”, säger hon.

Bild: Filip Sjöfors

Alvesta

Anita Lindstedt fick frågan om hon kunde tänka sig att bli god man under flyktingkrisen 2014. Hon behövde inte lång betänketid och efter att ha genomgått sedvanlig kontroll som att hon inte fanns med i brottsregistret eller hade några skulder så blev hon god man åt en 13-årig kille.

Behovet av gode män var extremt stort när många ensamkommande flyktingar kom till Alvesta. Alla som var under 18 år var tvungna att ha en god man och som mest hade Anita ansvar för tolv barn och ungdomar samtidigt.

Anita Lindstedt och hennes man öppnade upp sitt hem för de ensamkommande barn och ungdomar som hon fick i uppdrag att vara god man för.

Bild: Filip Sjöfors

– Den yngsta jag haft är en femåring som kom hit med sina släktingar från Syrien. Han bodde hos sin morbror och för att han skulle få lite mer svenska vanor så var han med mig en eftermiddag varje vecka. Vi gick på sagostund på biblioteket och fick en väldigt nära kontakt. Numera bor pojken med sina föräldrar, som efter en tid kom till Sverige, säger Anita Lindstedt. Hennes andra ensamkommande ungdomarna är nu vuxna och behöver inte längre en god man.

– Men de vänder sig fortfarande till mig när de behöver fråga om något. De vet att jag kan ge dem ett bra svar och de litar på mig.

Hon tror att hennes engagemang för att hjälpa människor kommer från föräldrarna. De flyttade till Växjö för att driva en camping i Öjaby när Anita var barn.

– Jag har förstått att min pappa hjälpte grabbar som var lite stökiga. Han fick bra kontakt med ungdomarna och några fick också jobba på campingen. Flera av dem har många år senare berättat för mig att han betydde mycket för dem.

Det var först när hennes egna barn var utflugna sedan länge och pensionsåldern närmade sig som Anita kände att det fanns tid över att engagera sig på allvar. Idag har hon sju uppdrag som god man. Gemensamt för de flesta är att de lever på bidrag och har dåligt med pengar. Flera har också en diagnos.

– Uppdraget handlar mest om att hålla ordning på ekonomin och hjälpa till med vardagliga saker. Ungefär tio timmar i veckan uppskattar jag att jag lägger ner, även om det i perioder kan bli betydligt mer.

– Vissa kräver mer än andra. En kille skickar säkert femtio sms i veckan och de kan komma när som helst på dygnet. Min man tycker att jag engagerar mig lite för mycket. Men jag har

tid, ork, kraft och lust att göra detta. När man möts av en sådan enorm glädje från de man är god man för så känns det fantastiskt.

”Att vara god man är ett roligt ansvar och det tynger inte mig”, säger Anita Lindstedt.

Bild: Filip Sjöfors

Ungefär 10 000 kronor om året - före skatt - uppskattar Anita Lindstedt att hon får i ersättning per huvudman. Kraven på redovisning är hårda och det kontrolleras noga att det finns papper på alla verifikationer.

– Man har ju läst om att det har förekommit att gode män har förskingrat pengar, så det är bra att kontrollen är hård. Att vara god man är ett roligt ansvar och det tynger inte mig, säger Anita Lindstedt som inte har några planer på att dra ner på sitt engagemang.

– Många är ensamma och det finns ingen annan som kämpar för dem. Jag kanske är den enda runt dessa personer som inte representerar en myndighet. Jag gör det här för deras skull. Ingen människa ska väl behöva vara ensam.